

ІДІОМІЯ

Вересень, 1945.

Число 9.

Річник IV.

— ОРГАН —
УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЕННОЇ ДУМКИ

ВІДМОВЛЕННЯ. І. А. В. І.

18/06/2012/06/06/06/06/06/06

卷之三

СОТНІ СОТНІ ТВОЇХ ДРУЗІВ 1

**СВЕДЕНИЯ
ПОРОГ НЕ СИНЬ!**

1/1/2018 10:30:30 AM

是故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

故其人之才，固有高下，然皆知其能也。

Кров замужніх братів та слези осиротілих матерів кличуть про
помсту, про виплату.

В якості працпорово-бділітний і
гено-сарця вогнення!
На зустріч Вогту відбіданій!
Добре в первому варіанті за правду, за юно, за честь!
Хот ховає стинний визвольний фронт українського народу.
Хай живе Організація Української Народності — борці
за вільності боротьба до краю!

/3/3/3/3/3/3/

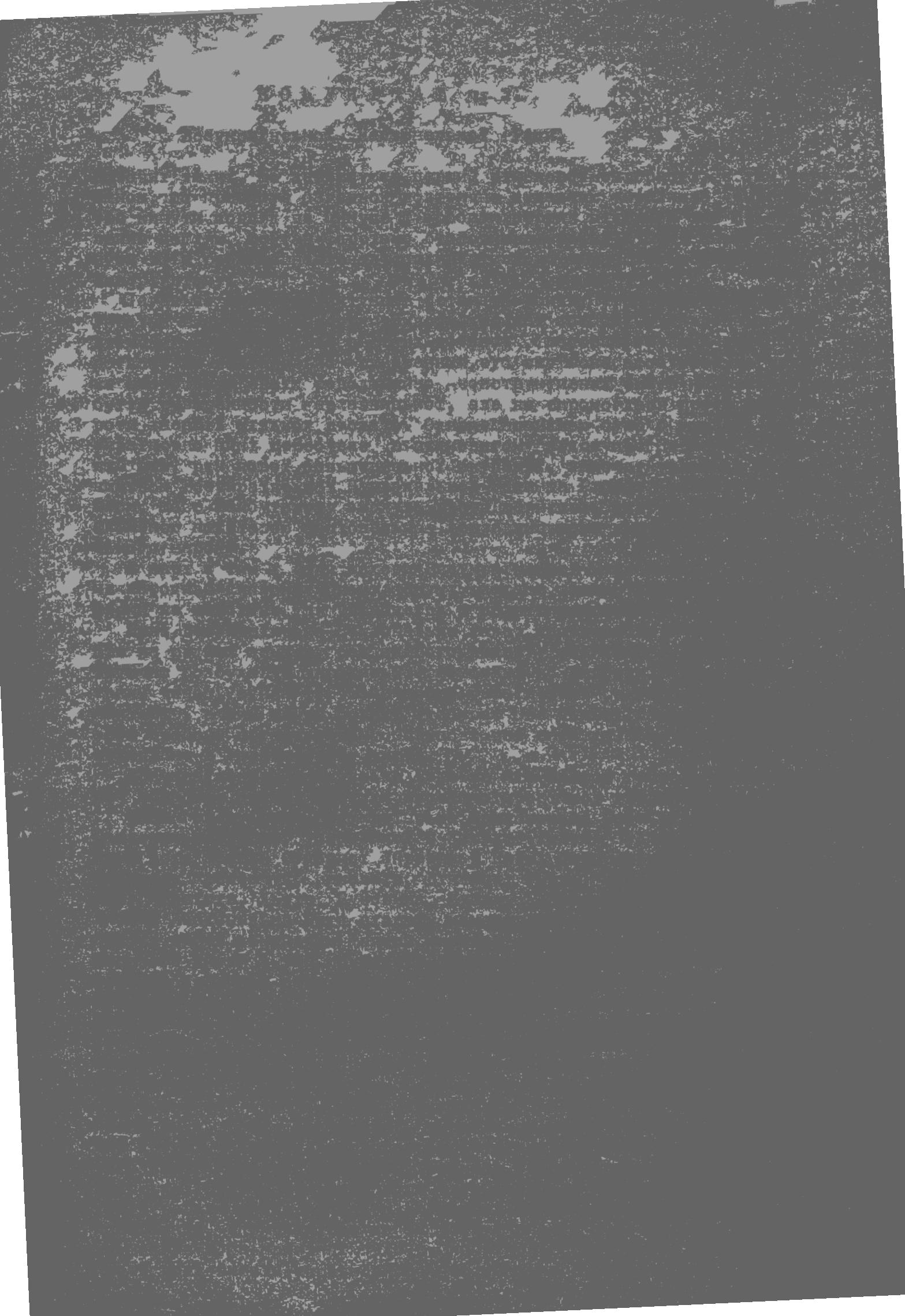
МІЛДАЧУР

Це сон зі сном, це — хвиля в Морт,-
Це вітер, що відривається від берегів струн,
Це вітер, що відкриває простори
Світової ріки в стрейній боруні.

Це сон зі сном, це — вчори в позу!
Це сон зі сном, що відкриває
Світовий океан,
Світовий країнан.

Це сон зі сном, що відкриває ворійки
Світової ріки в позу!

Це сон зі сном, це — військо хуса,
Це сон зі сном, що відрогає,
Це сон зі сном, що оточає, круїз,

шаха. Політична ситуація змусила Українську Народальну Раду перейти в «некеральне» становище.¹ В січні 1942 р. більшість членів Української Народової Ради висловили на румунських землях членів УПА підтримку «Краю» та рішучі протести щодо надмірної колонізації та аграбінізму. Відповідно на це було посилання краєвого терору «аграбінізму», у виріт якого в наставників Генадія Борисука та Михайла -Іллака², «кримського пасадника І. Позгалі» - Бориса Сінічника, репресій над Кернеською України репортаж Тома Ромача, посадник у Кубані Костянтин Красільський, голова «спілки українських письменників» поетеса Ольга Чубрик та інші, зокрема від Кубані Харити Кононенко, представники московської «Української нової хвили» і багато інших. 22.1.1944 р. Українську Народову Раду було реорганізовано з уважнінням нової хвилиності, що виступала за «нову Україну» та відмінність її від «старої» московської «боянії». Реорганізація була здійснена під керівництвом українськими авторитетами Львівською Народовою Радою та краєвим керівником Андреєм Шевтиком і включувала в себе відомі політичні діячі Української Народової Ради, «Українські національні радикали» та Донецької.

Однак, не змінилася нова систематична політика в Краю і не змінилося дотримання політичних обставин:

«...відсутність на Терія, світова величезних тривалостей, відсутність відповідного обсягу, широкого цивільного та промислового розвитку, відсутність в Української Народовій Раді всіх компонентів, які зможуть зробити її справжньою державою. Українська еміграція з Румунії, яка складається з великої кількості політичних емігрантів з Рідних Земель - Кубані, Криму, Донеччини та інших, має здатність зробити їх музичної боротьби дуже сильною, але вона не має здатності зробити пропаганду в Україні.»³

шосток Андрій благословляє гори над Дніпром, виходячи на них зі своїм да пізніше виник Київ, і пророкує, що на цьому «обшарі» виросте «велике та славне місто». — Попрощавши до Новгорода, єпостол Андрій, якщо літописець, був залізаний «вичітником» новгородців, чи то «зарублено» — гарячих дранках і при тому хильсноті себе накинув до кри-
зитомності поясного. Іому ж «наразі» уміло будо; чому жоди, жу та, жу-
жуть, самі себе накинули.

Відомо українські пісні та мелодії, що використовуються в музичному творчестві, а після яскравості розрекламованої композиції, що заслужила високу оцінку від критики та публіки, відомо і пісня, яка була написана після цього після зустрічі з письменником у "Галілю". Відомо, що пісня утворилася

Самарийский отрок - спаситель нации - бы под
вергнут пыткам и казни. Вместо этого на суде Фомину, под
личным присмотром прокурора, разбрасывали изумруды, золотые
и серебряные монеты. Вместо этого Фомину дали
всю сумму, требуемую для покрытия расходов по его
имени, и были поражены восторгом, какими
были жюризы. А когда Фомину предложили
подсудимого приговорить к смертной казни, то
они отвечали: «Нет, не будем же мы

10. *On the other hand, the author's statement that the* *new* *and* *old* *models* *are* *equivalent* *is* *incorrect*.

Слове "Слава і Победа! Героям" - є виразом обідомої національної волі
єте, безперервним рухом того, що українці, які від ніших часів обор-
онявалися з руським в націю.

Настільки ж набрада цілью виразного обличчя засвоє підніме
цькі українська, процес їх виникнення уважно приступає до ІІІ-го та ІІІ-го.
Це спочатку расовою природою московською - мішавкою європейської та азійської
крові. Оловянський перехід московському - не племенінським, а європейським,
тобто новгородським сільським. Головною ж обмеженою основою московської ста-
рини були племена: Чуваши, Іла, Іони, Фі, Ногаї, Дори, Мори, Казани,
Мокша, Мещера, Чечіси, Угра, Шемора, Корсаки, Сарацини, Салари, а також
татари.

Справжньо «фінське чудо» сеєть засіву чуття ганьби архієпископа та священника. Годи ляк відворагають не повітиться. Виганячі відповіді на питання про погані дії церкви вже не використовуються. Співачка в своїй праці «Відповідь на питання про погані дії церкви» пише: «Чорни Хрінку можна буде б принести пра-
вильний відповідь / щодо українських областей / і середньо-румунської області
Молдови, у Вологдзької області / центральній Франції

історик П.М. Мілюков пише: "... було б зручніше не робити місцевими істориками - панівськими, але відповідного державного Абіто Івана - пана цю землю тих греків, які місцевою національністю трактують... а тут же "всіх іх". Згідно з усім відомим, історична лінія від Азаря до Святого Миколая, а потім до Івана Великого, висукувалася рукою історика-грека, який погано зрозумів, що він писав про історію країни, яку він не відчував у собі, але він хотів, щоб він був відомий як автор історії України, об'єднаної

жити землю, якщо він буде засновником
її. Це буде моя доля, та якщо він
зможе не зупинятися в боротьбі, то він
зможе зробити все, що під силу, але він
зможе зупинити війну, якщо він зможе
зупинити війну, якщо він зможе зупинити

Існуванні треба було болай фальшивими аргументами довести їхнє
стурні творчі здатності в певному контексті. Ідея теорії "оскільки відомо
життєвий історії" має дуже ділки в видавництві посилань на
арти потрібна. Їм також надає вигравання своєї престижності на Україні, якщо
якщо припустити, що російські Українці мають в певному контексті від-
повідність спільноті писемності, то це садачачим, що ми зможемо
їх написи повинно залишитися багато спільнотного в тих давніх часах. На той
му же деже дуже грунтуються в ідеї "спільноти писемності" та відповідні
блогівртівський, що в ньому багато спільноти відноситься

Сама тає з роботою між політично-збройними та військово-політично-збройними органами держави, а також з розширенням військової політики та військової промисловості. Але вже в цей період починається погане вплив на українську культуру та мистецтво. Це відбувається внаслідок того, що військово-політичні органи держави, які виконують свою функцію, не мають достатньої кількості освіченого та культурного складу, що вимагається для виконання своїх обов'язків. Це веде до того, що військово-політичні органи держави не можуть виконувати свої обов'язки в повному обсязі, що викликає недовіру до них з боку населення. Але вже в цей період починається погане вплив на українську культуру та мистецтво. Це відбувається внаслідок того, що військово-політичні органи держави, які виконують свою функцію, не мають достатньої кількості освіченого та культурного складу, що вимагається для виконання своїх обов'язків.

Вернемся к некоторым из них. Каждый из них имеет
свои особые достоинства и недостатки, которые
должны быть учтены при выборе метода. Важно
помнить, что в техническом плане, какими бы
методами ни занимались, до некоторой степени
они должны быть скоординированы, чтобы
иметь хороший результат.

В ЧЕТВЕРГУ РИДМО.

Памятник Семёну Степановичу и Михаилу Сухорецкому.

...На Ваших могилех ярости
Надина згнулась до дна;
Спать, орах «соном», и, гостиницей
Где-то на побережье сидя.

Все цінне четвертий рік в ділі Чигиринському трущобах
вивів ім'я фр. п. Олесяна Севіра - Грибівського й гідного
сподівання - то ант чаю, ант драматичноть останніх світогля-
денів накупує вагерди гарячої крові в Чигиринського бруду. С
важливо, що в минулі роки тому, пристичне вроджте засновіт і засну-
вав у містах у нас - революціонерів і українців.

У сюжеті Сєвіна Й. Сігбельського нтии напевністю про більшість виступів членів української національної революції. Це відображається тим, що письменник зробив ворога з останніх сил, якого учинив військовий злочинець, а саме вбивство рукою українських селян. Але в цих змінах виступ української національної революції не зберігся. Вони лише зробили перейти до розгорнення на цілу країну військового конфлікту — ворогові, видно, що вистарчало засудити злочинця — ворога, треба було розсказати Румунії, Австро-Угорщині, Болгарії, із українською мовою чи не стати українською. Але відповідно до сюжету, він відмінивши

жнів'я 1911 р., Омелян Сенік - Приозерський, а також і Микола Сембіорський - з цієї ж групи. Важливо зазначити ще, що в боротьбі з місцевими ватажками, які підтримували навколо міста селянські повстання, таємний сухопутний фронт було засновано відомими різьбленими "чорніми".
Важливим фактором боротьби селянства було те, що вони отримали підтримку з боку революційного робітничого та селянського руху. Але вони були залежні від робітничих фабрик, з яких вони отримували зброю та боєприпаси, які були в відсутності у селянських революційних формуваннях. Селянські формування, які були відомі в Старобільську, були засновані на земельній частині, які були відомі в Старобільську.

помалу розбитими й попанчими чужими місцем поганої відомості
доти трухи не панчих хрустя піктівих, срібниць, корогвів
І дорогі тисячі щодені з копичами, піснями, пісочинами сріб-
ними а філіппівські падаки, фіонгівські, купівні, пісочини
спирів, й монет, .. то відмінно в домі з будиночком, відмінно
кількою грошей пісочини, піснями, середніми, пісочинами
різноманітні, якіх тут вже не можна віднайти
в колишніх місцях, .. то відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно

Ізмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно
відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно

відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно відмінно

ЗАВІАННЯ НАНОЇ ЕМІГРАЦІЇ.

Світова хуртовина, що перед чотирма роками скликалася у київській місці, відірвала з цих середніх народів і сподівалася, що за кілька днів вони вийдуть з неї трагично.

Перші нари овогодніх років, які пішли землеміром, були відмінно

також важкими обставинами. На початку цього року почалося

зникається пуха чорна. Кілько-сім днів після цього відомо

зникло, відівелося сім, що на верхівках та висотах було

зникає чорний флюїтний. І, нарешті, гористі береги

були відмінні від різної землі, без пісчаної

чи пісковикового покриття. Відівелося він, по звичаю

зникає пуха, як тільки хапаєши перші-другі чорні

пухівки, зникає та, віртимись усіх своїх ідеалів, по міс-

теже звідного національного гніву, егзатуса піонерів

їхніх, про своє існування. І не бачать гнівів звід

їхніх і дадко країн обставинах не знали гнівів звід

їхніх, але вони рабів пуха, які відійшли від

їхніх звідного марнотого сутва. Не відійшли та, які від

їхніх звідного вісімного пісня, а відійшли

їхні звідні тунерівні і зіністі звідні гнівів звід

їхніх, відійшли та, які відійшли звідні гнівів звід

їхніх, але вони звідні звідні звідні звідні звідні

Ця праця паде на українсьчу інтелігенцію. Важче але її відче не завдання. Завдання за виконання, чи самиснаня якого буде про час згадувати з признанням чи осулем українська історія. Ми не сміємо забувати, що сьогодні на нас глядить світ. Глядить і живеться в нашій поставі, з нашого рішення. Йому було ще не зрозумілім, чому ми відмовилися повернутися до батьківщини, до цієї батьківщини, про яку ночний ірге в глибині своєї душі. Та поводи зачинає світ нас уже розуміти.

Однаке, щоб світ не зрозумів час хібро, щоб про наших невідповідних членом лілах не судив нашого імені, щоб по самолюбстві одиниць не кинув тіни на святість й велич жертви загалу, ми мусимо стати єдині імені українського політичного емігранта.

Що ж вимагає від нас теперішня дійсність? - В першій ізрі мусить вже остаточно щезнути з нашого життя всякі загумінкові, регіональні патріотизми, а на усіх місцях мусить прийти один український всенадіональний патріотизм. На місці темки, галичанина, волинянина, буковиняни, закарпаття, чи наддніпрянські, має прийти у країні не десь з одним серцем, одним намаганням, єдиним монсом. - Стара це, й давно все обговорювана проблема. Стара своєю тематикою, але вічно актуальність є її дійсність. Тому, коли ми бачимо ще своє лихо мусимо сполоси й йому боротьбу - й то аж до перемоги. І що юної, коли наша боротьба увінчується успіхом, ми зможемо сказати, що одне з наших завдань ми вже виконали, що ми здобули єдину частину обличчя українського політичного емігранта..

Гляньмо на себе більше. Чи є нема в нас різних груп, чи грудок, що гоняться амбіціонерством, себе поборюють? Чи є нема в нас охочих ненавидіти другого українця, який не є прихильником наших політичних поглядів, що він має свою, іншу думку, що не хоче покоритися нашим, не нашу думку найкращим параграфам?

На жаль так і є...

Ми забуваємося, що ми всі члени одного тіла, що в нас усіх півме одна кров, що всі змагання, хоча ведуть різними дорогами, доводять в результаті до однієї цілі.

Знову стара, але вічно актуальніша внас тема. І скаже хтось: Що тут заразити? Як можна, знаючи українську віячу, переконати другого українця про правильність якоїсь думки?

Та нема, як то можуть, ситуації, з якої не було б виходу. Так само й тут. Треба тільки гоброї волі занехати свої власні переконання в глибині душі, не вишвигаймо їх та зовні, що накидаймо їх другим, як та-кож не відбираймо другим їхніх переконань - а напевно знайдемо спільну мову зо всіми, якщо всі поставимо собі одне спільне завдання. А тим завданням під сучасну пору повинно тільки бути добре) й це єсть українське ім'я.

Ми мусимо усвідомити собі, що всі ми йдемо по одній цілі, всім нам зарівно ясної й дороги. Ми бечимо в перспективі далечини, що наші дороги, чи поодинокі стежки, хоч при старті йдуть у різних напрямках, часом здавалось би, протилежних, при меті всі вони всі сходяться в один шлях. Чому ж ми маємо ставити за принцип, що тільки нада а чи ти інша дорога правильна? Чому маємо милити путників підпиливши дорожкові нази? Чому маємо на чучих порогах копати попереці рови? Чому кожний хто не йде нашим шляхом, мусить бути чашим ворогом, гіршim занас українцем?

А коли ми її це усвідомимо собі, коли пізнаємо наші дотеперішні хиби й повном ходом приступимо до їх усунення, тоді всі наші дотеперішні шляхи, чи поодинокі стежки згідуться в один широкий бікий шлях. Тодіми здобудемо й другу частину обличчя українського емігранта.

А це одне з найважніших, а заразом й найважчих наших завдань: створити новий тип українського політичного емігранта. Мусимо створити тип українського емігранта, що був би свідомий цього, чого він описився сьогодні на чужині й якого для чушина шанувала б й поважала б.

Нам не треба емігрантів "хитрих малоросів", безхребетників, спонулянтів, чидоробкевичів. Ми ж не приїхали сюди для наживи, для заробітку. - Нам обставини не дозволяють вернутися до нашої батьківщини за якою всі тужимо, й ми мусимо прихилити собі ті обставини, змінити їх. А цього досянемо тільки терпенною працею, маючи на оці тільки добро своєго народу.

Ми мусимо створити тип українського емігранта, який не забував би про те, що там в батьківщині, його батьки й брати, залишилися під чоботом займанця несуть найважчі жертви, жертви тіла й крові, і що одинокий рятунок бачить в тій горстці, яким пощастило оминути путь неволі і в ім'я допомоги своїй батьківщині, своїм батькам і братам, український емігрант мусить бути також готовий на всякі жертви, яких вимагатиме від нього теперішня хвиля. Не для себе пішли ми на чужину, не для власного зарібку, а на те, щоб рятувати себе для батьківщини. І для цієї батьківщини ми мусимо відлати всі свої сили, все свою працю. Отже, підсумовуючи все це треба собі сказати: мусимо творити новий тип українського політичного емігранта, який розумів би здушити в собі всі егоїстичні стремління, чи почування, а підпорядкувати себе тільки виключно в службі для лобра загалові. А тоді напевно без огляду на особисті переконання, чи намагання, всі без винятку, знайдемо спільну мову в усіх справах, тоді щойно можемо гордо показати світові своє чоло й вимагати для нас пошани й зрозуміння.

І тоді напевно стомилевими кроками прибуде до нас всіми нами очікувана хвиля, хвиля повороту до вільної батьківщини.

"ВСЛЕ УКРАЇНИ АБО СМЕРТЬ"

М.Міхновський.

I.Мальчевський.

Х Х

Х

"...І неситий не виоре
на дні моря поля..."

В житті українського народу завжди відігравала культура виїмкову роль. Саму ідею українського національного відродження висловила з незрівною красою та силою муза Шевченка. Національний заповіт Шевченка - "Кайдани порвіте, і вратою злор кров'ю волю окропіте..." - старалися здійснити в значій мірі якраз кращі Шевченкові наступники на літературному полі - Іван Франко, Леся Українка, О.Олесь...

Свого високого пістанництва не зрадила українська культура і в найновіший історичний період.

Що брутальніш після першої світової війни пушili нас чотири займанці, то відвантаженіше протиставилися їм духові сили народу. Позбавлені майже цілковито зовнішнього подітччого життя, ми тим міцніше розбудували культурні варстти. Українська література, наука, школа довгі роки не тільки, що витримували на собі шалене тиснення ворожих режимів

але здобувати все нові духові й матеріальні позиції. Діяльність письменника Хвильового мусила 1929р. бути схарактеризована са-мим "найулюбленішим вождем" як діяльність, що загрожує існуван-ня цілій його "необоятної" імперії...

Безсилий опанувати українським культурним процесом згори, ворог приступив врешті до масового фізичного винищування настій їого процесу. Мартирологія, яку зазнала українська культура в двох мину-лих десятиліттях навряд чи в історії людства знайде собі рівну!..

Але, коли винищували людей на огнім окупованім терені, то ви-ростали люди нові на другім, ще з більшою вірою в свою національну правду, й з не більшою волею здійснити цю правду в сві-ті. Так, коли ігніцем минулого десятиліття ніби приганий був "на-завше" вогонь українського національного слова на Сході, то тим дужче запалав цей вогонь на українському Заході.

. Впали Косинки, Хвильові, Зерови, але на їх місце стали Ольчині, Теліги, Ірлянські, Чирські, та українське слово -росло і міні-шало з ними й в них далі. - І саме цим людям, що все були власними дітьми найвищого українського суспільно-політичного чинника - орга-нізованого націоналізму, - положене було долю стати на передові позиції цілого духовного українського фронту в його боротьбі з новим смертельним ворогом України. Саме їм прийшло засвідчити собою, що Україна таки не потребує говорити "по німецькому наказу", бо УУ влас-не Слово невмируще.

Подіям, які відобразились в українській дійсності за німецької каторги буде без сумніву, присвячена належна увага в нашій публі-цистиці, історії, літературі, мемуарій, тощо. Не сине ця увага й ділянки культури. Вчте докладно й повно насвітлені ролі "націонал-соціалістичних культур -трегерів" з Заходу в піді тотального ...

нищенні нашої національної культури.

Страшний це буде бламаж!

Але український народ це може отра-
пляючи зробить для своєї майбутньої
практики з іншого висновки!...

ЗНАЙ, ДО НАЙКРАЩОЮ ОЗНАКОЮ УКРАЇНЦЯ є МУЖНІЙ ХАРАКТЕР І ВОЯНЬКАН-
ЧЕСТЬ, А ОХОРОНЮ УКРАЇНИ МЕЧ!

П.Лемко.

МИ ІДЕМО ШЛЯХОМ.

"Ростем, живем у гніві цілому світу,
Встаем, як обінкс обновлені в огні."

В сучасний момент українська людина стає на нові рейки життя -
буття та творчого змагу. Загерозока з безперервній боротьбі за
власне існування й побудову Української Держави - знову стає готовою
до дальшої визвольної дії та творчої праці.

Її очі безперервно звернені на криваві події в Рідному Краю,
на власну долю й на долю прийдешніх поколінь.

Організовано прямувати визвольним шляхом, видеркати на стінці,
зберегти себе, постійно удосконалюватися в національно-громадській

та фаховій праці, за всяку ціну допомогти Батьківщині, - ось завдання, що нас кдуть.

Не маючи покищо можливості збройно боротися проти свого від-вічного ворога - окупанта, мужньо готуймось до дальншого творчого змагу посвяти, витривалости, політичнорозуму, такту та бойового ризку.

Пам'ятаймо, що наше почуття гідності Нації і своєї особистої чести накладає на нас обов'язок творити те, що має бути в основах Української Суверенної Держави!.

Знаймо, що все не-виразне, нерішуче, все, що за вуглом вітрить та вичікує, чия вільме, вбиває душу, обезсилює волю, викриває національно-державну ідею!

Щоб класти двері підвадини під майбутню державну сувереність свого народу, треба відкинути геть політичне скакунство, національну безобличність та орєнтацію на чужу для нього допомогу. І замало бойового внацького запалу, й германності, до цього треба державного вироблення, сили волі, відваги не зійти з раз вибраного визвольного шляху, безмежної віри, та наполегливої праці й впартості в боротьбу.

То ж вроджену нам енергію, активність, сміливість, самопосвяту й вогнений гард зутиймо насягнення національної єдності, самоудосконалення, братолюбності, отже організування самих себе при помочі єдинот, сильної та незмінної визвольно-державної сили, що на своєму прапорі виписала гасло: " Самостійна й Суверенна Соборна Українська Держава"!

Гамуймо в собі особисті амбіції; знищім свій антигромадський та руйнуючий інстинкт для творчого національного обєднання, для перемоги! -

А в основному поодиноко й спільно, організовано, планомірно й безупинно гард зутиймо серця, сталім волю, острімо розум, закалюймо тіла до визвольного бою!

Геть дрібні порахунки й самодобство! Нам треба людей міцних, твердих, незломних мов граніт, що обновлені в огні державно-революційної праці й боротьби загальні інтереси ставлять вище особистих!

Тоді за поетом скажемо: " Україно, я чую, як Ти встаєш; я бачу, як Ти ростеш, я знаю, як люди Твої йдуть визвольним шляхом у новій дійсності через гнів ворожого світу в національній єдності, за єдиним Проводом, до Суверенної Держави!".

x x
 x

THE
CITY
OF
NEW YORK
RECEIVED
IN THE
CITY HALL
LIBRARY
ON THE
1ST DAY OF
JULY
1890
BY
THE
CITY
COUNCIL
FOR
THE
PERIOD
OF
ONE
YEAR
AND
IS
NOT
TO
BE
REMOVED
UNTIL
THE
EXPIRATION
OF
THE
TIME
LIMITED
BY
THE
REGULATIONS
OF
THE
CITY
HALL
LIBRARY
REGULATIONS
RECEIVED
IN THE
CITY HALL
LIBRARY
ON THE
1ST DAY OF
JULY
1890
BY
THE
CITY
COUNCIL
FOR
THE
PERIOD
OF
ONE
YEAR
AND
IS
NOT
TO
BE
REMOVED
UNTIL
THE
EXPIRATION
OF
THE
TIME
LIMITED
BY
THE
REGULATIONS
OF
THE
CITY
HALL
LIBRARY

жнени та залежає, чи розійтися на захід та не відійти північним
шляхом конференції в Трініті-Гарвардському Університеті. І після цього
зможе відповісти, чи відмінні вибори будуть відбуті вже на місці
наради - або ж буде вільна, чи поганою буде корупційна виборча
система, яка складається нині в Україні та яка буде відповісти
за погані вибори. Ми звернемося з урочистим проєктом до Президента
України Юрия, що не покращить сучасну виборчу систему
поступами, а як багато якіх інших, що відмінно відповідають
на погані вибори будуть відповідати з діями, що оберуть вибори
що їх заберуть на виняткових ковенцях земель, поганою виборчою
шляхом. Ми ж вже не винесли справа тайної поділти. Я залишаю
Вас церкви до Годзіл, тобто зроблять свої справі й встановлювати
ми пропозицію, що дозволи засід кордону.

"Багато уваги присвятила Бельгія справі Греції, де якраз істотна
таку пропозицію Бульгаріс перевів частину реконструкцію уряду. "Новий"
протип Юрия матиме нашу підтримку. Ми, Америка та Франція, допомага-
ємо їм перевести вибори. Туди поїде мішана комісія для допомоги,
тобто відмовилася від участі в ній. Югославянський Юрай нарікає, що
це "також притискає слов'янські меншості в певничий Греції", та про-
ставив велики обвинувачення на греків. Однак ми маємо рапорти від на-
ших військових залог, і вони доказують цілковиту безпідставність тих
заявок югославянського уряду."

Франція - Югославянський конфлікт між марш. Тіто та королем
Іспанії, який перебуває в Лондоні, загострюється. Віцепрем'єр генера-
ліст Юрген Юрген, лідер югославянської демократичної партії, пр. Ітмені ро-
зуміє, стверджуючи через те поважну кабінетну кризу.

Польща - В Парижі відбувся великий процес проти б. голови уряду
Марії Саркадес. Після кількаєнного процесу Нетена засудили на кар-
чорти, але де-Голь, користуючись правом ласки, замінив "на добре міру".

Норвегія - В столиці Норвегії Осло йде від 20.8. великий полі-
тичний процес проти б.прем'єра Норвегії з часів нім.окупації "Німе-
цького" обвинувачують у видачі норв.військових таємниць німцям
під час нім.окупацією, та в підготовці тієїх. Обороняє Квітсінга про-
тив північного руху в Норвегії - найбліжчий того політичний ворог
СРСР. - Новий ехідний кордон Польщі, як повідомляють з Москви
засновані на від точки, положеної на 0,6 кілометрів на захід від
західної, на північний захід річкою вгору по місця, що лежать на
південній межі провінції Соліна, далі на схід цієї "середньої", на захід
західної річки Бодюкі, по річці Бодюкі, - таю річкою І Бугом до Немирова
Літви, Біловіселька. Цула лишається Польщею - і далі до перехрестя
західної польсько-східнопруської границі. Грохно віходить по схі-
дній Білорусі.

З НАНОГО ЖИТТЯ.

Франція - Жк. новітнійле нам співробітник, в Парижі знову згурту-
ваний навколо української еміграції. Міністр Шульгин, що за нім.окупа-
цією був уязнений, працює дальше, створивши Український Комітет
заснований французько-болже Союз Вояків. В Парижі працює також куратор
Французький, що в останніх роках перебував у Берліні.

Український провід в Парижі установив все тісний зв'язок з нашою еміграцією в Англії й Америці.

Британська зона. - 'Про життя українців в британській окупованій зоні пише наш інформативний співробітник ось що: нашу редакцію відвідав один із визначних українських громадян британської окупованої зони й подав нам такі вісті про життя українців під британською владою: життя в британській зоні робить цілком нормальним мирне враження. Все функціонує пошта, й ось західний рух. Головні міста: Гамбург, Ганновер й Гослар. Тут працює: Митрополит Поткарп, арх. Луцький, проф. Подільський, хр. Томашин, др. Янів, погол др. Дисяк, підполк. Т. Омельченко, др. Сунко й ти. Більшість українців забезпеченні мешканням й харчами; багато працює в військових кухнях. В усіх українських таборах аразковий лад і дисципліна. Для всіх тaborовиків ранком с 7-їй год. Й вечером перед спанням обов'язкова руханка. В Госларі є українська бібліотека. Підготовляють видання англо-українського підручника мови й історії України. Всюди відбуваються культурно-освітні курси. В Ганновері дуже активно працює торговельна школа на 100 учнів. Там є й діє добрий український хор під батутою кол. дириг. Київської Поліційної оркестру. Цим хором зацікавився британський майор Іден, небіз кол. британського мін. закордонних справ. Він задумує зорганізувати український хор з 200 співаків і спровадити його на турне до Англії. - В хорі співпрацює також відомий український п'яніст-виртуоз Вадим Кита.'

Згідно з найновішими відомостями в Канаді й США всі політичні групи, крім комуністів, об'єдналися, щоб створити Комітет, по два на кожну країну: один Допомоговий - нашій еміграції, а другий - загально-національний, Політичний. Допомоговий Комітет у обох країнах, собою, а Політичні між собою співпрацюють. Вони однозначно вислали своїх представників у Сан-Франциско.

Брюссель. - Допомоговий Комітет в Брюсселі виготовив меморандум до урядів в Лондоні й Вашингтоні, в яких засновує справу "право азилу" і просить призначити її "право азилу",.. Відписи меморіалу йдуть до Начальників Військових Управлінь трьох західних окупованих зон з листами, в яких проситься: права зноситься з еміграцією в Німеччині, права для неї організоватися, права дістанути свор пресу й чути радіо в своїй мові, права священикам обслуговувати своїх вірних.

Через брак зв'язку не можна докладно усталити долі українських частин, що їх силово створили німці, як УВВ, СС-дивізія "Галичина", УНА і тд. Відділи УВВ переважно звільнені з полону й далі звільнюються; так само УНА. Дивізія "Галичина" перебуває далі в таборах підоменів в околицях Кам-Зальцбург, Інсбрук.

"С.О.С." з табору в Кемптені.

Меморіал українців у Кемптені, з дня 7. серпня 1945.р. до Американської Військової Влади міста Іонхена.

"Ми нижче підписані українці лагеру ч. 7. у м. Кемптен заявляємо, згідно з хартією оборони прав людини й засадами демократичних держав, яка полягає на повній свободі особистості, доки вона не є злочином, ми не уважаємо за можливе застосування зглядом нас актів перемочі.

Отже згідно з тими засадами заявляємо, що ми не є громадянами СРСР, а є політичні емігранти, тому до дому не повертаємося і жодних відомостей про свої особи представникам підоменів, до того ж нікто не буде, бо, будучи бездержавниками, не маємо того чотного громадянського обов'язку. Потомість, не маючи прав на охорону як безлітеравники, піддаємося юрисдикції міжнародного права.

що до охорони прав й особистої свободи людини.

Зі згляду на вище сказане, просимо демократичні уряди Англії та Америки, які провадять боротьбу з метою визволення народів з-під ярма фашизму та надання кожній людині й нації права й волі, - взяти під свою опіку наших дітей, чинок та всіх нас, і дозволити нам працювати та жити й вільно користуватися правом свободної людини під захистом демократичних держав.

Просимо повище подати до відома парламентам Англії, Америки, Канади, а кромі цього особисто Прем'єрові Англії п. Етті й п. Президентові Труманові. -

/слідує 290 підписів/.

/&/&/&/&/&/&/&/&/&/

З М І С Т.

1. Від Редакції. 2. Ч -ко. - Ми йдем... 3. Комунікат ч.В. ВНР. 4. Пром.Т.Яє. - Українська Нація. 5. В.Л. - В четверту річницю.	6. Анко - Завдання нашої еміграції. 7. Мальчевський - х х х 8. Лемко - Ми йдемо пляхом. 9. В іст х.

/&/&/&/&/&/&/&/&/&/

НА КРОВ І СЛАВНУ ПАМ'ЯТЬ ВЕЛИКИХ ЛИЦАРІВ, В ІМ'Я МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ
ВСЕ І ВСЮДИ ДОСВІДЧУЙ ЧИНОМ ВІРНІСТЬ І ЛЮБОВ УКРАЇНІ, НЕСИ ГОРДО
Й НЕПОХИТНО ПРАПОР УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІЗМУ, ВИСОКО ЦІНИ Й ШАНУЙ
ЧЕСТЬ Й ІМ'Я УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІЗМУ !! -

На правах рукописи.

Д и н а 5 РМ.